

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 238.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000314576/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

under Kappen; Sværdduppen tog ogsaa sommetider mod Isen.

Endelig fik han Lejlighed til at bryde Tavsheden: »Vi skal holde lidt mere til højre, ellers gaar vi i en Vaage.»

»Ligger det Herberg, I fører mig til, nærved Collegiehuset?»

»Nej, det kan man ikke sige, men Byen er jo kuns lille.

»De tre Roser» ligger ligeoverfor det sorte Kloster.»

»Det er dér, hvor Doktor Martin boer?»

»Ja. Kjender I ham?»

»Hvem veed ikke af ham at sige. Han er vel en af Eders Lærere, siden I læser ved Universitetet?»

»Han er ikke min Lærer, da jeg ikke studerer Theologien. Men jeg hører ham ofte, — det gjør de fleste Studenter her.»

»De siger, at han er til Sinds at brænde Pavens Bandbulle. Kjender I noget dértil?»

»Det gjorde han i Morges — lige paa den Plads, hvor vi nu gaar op. Jeg var selv til Stede.»

»I Morges! Det var Ret! — Saa spørges der vel snart mere Nyt, skal man see.»

»Ja, kanske. Hvad Nyt mener I for Resten?»

»Han faar vel ikke Lov at gaa i Fred mere. Og Kurfyrsten kan jo ikke beskytte ham, om ogsaa han vilde. — Men dérom skal I vel ikke have Underretning hos mig.»

»Da veed jeg heller intet. — Men her er nu »De tre Roser«, om I vil derind.»

»Tak, fordi I har viist mig Vejen,» sagde den Fremmede.

»Og følg nu selv med ind og drik med mig til Velkomst.»

»Saa maa I først sige mig jert Navn,» sagde Tilio og standsede.

»Mit Navn? Hvad Djævelen vil I med mit Navn?»

»Det bliver min Sag. Og min Sag, om jeg vil længere følges med jer.»

»Nuvel da! Jeg er Ridder Franz von Hohenwaldau. — Træd saa ind! Jeg betaler!»

Tilio var bleven forfrossen af Turen paa Isen. Og der var noget broget ved denne Person, som tåltalte ham efter Dagens Graahed.

Ridder Franz fik sin Pelskappe af, og var nu i en grøn Kjortel derunder, af de brugelige med mange, lige Læg ned fra Bæltstedet, snævre Ærmer og udskaarne Puffer ved Skuldrene. Det var ikke sært, at det havde klirret om ham paa Isen: en svær og lang Kaarde havde han ved Siden.